

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/72/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200815
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200815.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľky: J. J., bytom A. XXXX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, v konaní o opravnom prostriedku podanom navrhovateľkou proti rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 29. mája 2012, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/266/2012-85 zo dňa 18. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/266/2012-85 zo dňa 18. júna 2013, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX zo dňa 29.05.2012, ktorým bola navrhovateľke podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) a podľa čl. 46 (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok. Zároveň nebola účastníkom konania priznaná náhrada trov konania.

Krajský súd vo svojom odôvodnení poukázal na závery lekárskeho vyšetrenia, ktoré boli zahrnuté i v posudkoch posudkových lekárov, ako aj na samotné závery posudkov posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, vysunuté pracovisko v Žiline. Navrhovateľka síce predložila v priebehu konania novšie lekárske nálezy, tieto však diagnosticky nehodnotili jej zdravotný stav rozdielne od hodnotenia stavu druhostupňovým posudkovým lekárom, a teda nespochybnila posudkový záver, z ktorého súd pri rozhodovaní vychádzal. Krajský súd preto dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je určená v miere zodpovedajúcej lekárskeho záveru a zákonu. Medzi závermi lekárskeho správ neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvody pochybovať. Krajský súd ďalej poukázal na rozpory vo

vyjadreniach navrhovateľky.

Podľa názoru krajského súdu sú posudkové závery druhostupňového posudkového lekára sociálneho poistenia dostatočne presvedčivé, posudkový lekár sa oboznámil s kompletnou zdravotnou dokumentáciou navrhovateľky vrátane novodoložených lekárskeho nálezov, navrhovateľku osobne vyšetril, svoje posudkové závery riadne odôvodnil a dostatočne sa vysporiadal s námietkami navrhovateľky.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa na základe spisovej dokumentácie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom vzal do úvahy len vyjadrenia a posudky odporkyne, ktorým je sociálna poisťovňa i napriek tomu, že tieto posudky sú v rozpore so znaleckým posudkom aj so závermi lekárskeho správ zo zdravotnej dokumentácie, kde sú opakovane označované iné podstatné skutkové stavy. Navrhovala preto zrušiť rozhodnutie krajského súdu, vec vrátiť na nové konanie s tým, aby sa zistil presne skutočný stav, čím by sa preukázala a potvrdila podstatnejšia rozhodujúca diagnóza, ktorá bola príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu s dobou trvania, aj vzatím nezávislého súdneho znalca do konania. Následne doučila navrhovateľka súdu doplnenie svojho odvolania, kde opakovane žiadala o vypracovanie nezávislého znaleckého posudku.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Dokazovanie vo veciach sociálneho poistenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia na účely súdneho i správneho konania. Navrhovateľka neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov. Pokiaľ navrhovateľka žiadala v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, odporkyňa tu poukázala na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, sú vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Podľa odporkyne, navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovala preto rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 2. decembra 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľka podala opätovne žiadosť o invalidný dôchodok dňa 09.05.2012. Zdravotný stav navrhovateľky bol posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie bola určená Celková osteoartróza, Kapitola XV., odd. A, položka 1, písm. b/, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou 30 %. Podľa výroku posudku navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Jej žiadosť o invalidný dôchodok bola preto zamietnutá.

Opätovne bol jej zdravotný stav posudzovaný dňa 10.10.2012, na základe konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 29.05.2012 z dôvodu neuznania invalidity, a to posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálna poisťovňa, ústredie, vysunuté pracovisko v Žiline. V odvolacom konaní sa posudkový lekár oboznámil s celou doručenou zdravotnou dokumentáciou, predloženými odbornými nálezmi a takisto vykonal vlastné vyšetrenie. Dospel k záveru, že miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť je aj naďalej 30 %, a to 25 % pre postihnutie pohybového aparátu, zvýšené o 5 % pre ostatné ochorenia, ktoré len čiastočne ovplyvňujú schopnosť zárobkovej činnosti a pri osobitnom hodnotení svojou mierou neprevyšujú rozhodujúce zdravotné postihnutie.

Zdravotný stav navrhovateľky bol znova posúdený dňa 27.05.2013, na základe dožiadania krajského súdu o doplnenie posudku vo veci opravného prostriedku z dôvodu neuznania invalidity na žiadosť poistenia o invalidný dôchodok, posudkovým lekárom Sociálna poisťovňa, ústredie, vysunuté pracovisko v Žiline. Opätovne sa oboznámil s celou doručenou zdravotnou dokumentáciou, pričom skonštatoval, že novodoložené lekárske nálezy nepoukazujú na zhoršenie zdravotného stavu. Celková miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je preto aj naďalej 30 %.

Krajský súd následne vydal napadnutý rozsudok, ktorým rozhodnutie odporkyne zo dňa 29.05.2012 potvrdil.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250q ods. 2 OSP rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľka udávala, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel.

Navrhovateľka nepredložila v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuvedla nič nové, čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Posudky posudkových lekárov predložené v konaní sú z hľadiska skutkového úplné,

dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, nič jej nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Zdravotný stav navrhovateľky bol v aktuálnom konaní posudzovaný dvoma rôznymi posudkovými lekármi, ktorí dospeli vždy k rovnakému záveru. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti týchto záverov, nakoľko tieto posudky sú zrozumiteľné, logické a bez rozporov. Z jednotlivých posudkov vyplýva, že posudkoví lekári odborne posúdili a vyhodnotili zdravotný stav navrhovateľky a zhodne dospeli k záveru, že zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky nie je na takej úrovni, ktorá by podľa § 71 zákona zakladala vznik invalidity. Preto odvolací súd súhlasí s konštatovaním krajského súdu, že nebol dôvod, aby bol do konania pribratý znalec.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.